

...något nytt har kommit.”

Förord

Detta kompendium är en samling från tre studiekvällar i Korskyrkan Borås. Under tre kvällar ville jag belysa, och gräva djupt, i tre viktiga begrepp i min Bibel.

Den första kvällen såg vi på begreppet ”I Kristus”. Det visade sig vara ett verkligt centralt begrepp för den kristna tron och erfarenheten. Det handlar om den kristna människans nya identitet. Det är också ett uttryck för det kristna livets vila i alla sina djupdimensioner.

Den andra kvällen studerade vi orden ”Kristus i oss”. Den som gräver här kommer att upptäcka en makalös skatt, uttryckt i Paulus fantastiska ord, Gal 2:20: ”...jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig.”

Den tredje kvällen handlade om konsekvenserna av de tidigare upptäckterna. Om Kristus lever i mig då vill han också verka GENOM mig, 2 Kor 2:14: ”...vi tackar Gud, som alltid för oss fram i Kristi segertåg och genom oss överallt sprider sin kunskaps väldoft.” (Svenska folkbibeln)

Välkommen att ta del av dessa föreläsningar i efterhand. Jag ber att Gud ska finnas hos dig när du läser och låta sitt ord tala personligt in i ditt liv.

Om inget annat anges är bibelcitaten hämtade från Bibel 2000.

Micael Nilsson, pastor, Korskyrkan, Borås

”Den som är i Kristus
är alltså en ny skapelse.
det gamla är förbi.
något nytt har kommit.”
- 2 Kor 5:17

Första kvällen: **Vi i Kristus**

Jag börjar mitt bibelstudium ikväll med att ställa några frågor och reda i några begrepp.

Här är fråga 1: Vad är egentligen identitet?

Fråga 2: Vad händer med oss vid en identitetskris?

Fråga 3: Vad är en identitetstärkande åtgärd?

Fråga 4: Vad är din identitet?

Först: Vad är identitet?

Om vi börjar med uppslagsverket Wikipedia så läser jag där: ”Människans identitet är det som definierar den unika människan. Den kan vara självdefinierad (hur man upplever sig själv, vem man är och inte är) eller definierad av andra.

NE: ”Självbild, medvetenhet om sig själv som en unik individ. Identitet består i första hand av medvetenhet om sitt jag, dvs. upplevelsen att vara levande, att det finns en skarp gräns till andra.”

När man kommer till Sverige som asylsökande måste man kunna stärka sin identitet. För att hjälpa till med detta förklaras ordet identitet på migrationsverkets hemsida i dessa korta och kärva ord: ”Identitet handlar om vem du är, vad du heter, när du är född, var du kommer ifrån och vilka som är dina föräldrar.”

Nu kan man nog gå nästan hur djupt som helst i detta. Men låt oss stanna här någonstans. En identitet är en självbild, d.v.s. den du upplever att du är över lång tid också när du genomgår ytliga förändringar. Din identitet är ditt jag, men också din avgränsning mot andra. ”Det här är vad jag är. Det där är jag inte.” Hur vi sedan känner och handlar utgår i hög grad från vår identitet. Ungefär så.

Vad händer då med oss i en identitetskris?

En identitetskris är när man inte längre vet vem man är. Det är som när en invasionsstyrka strömmar in över ett lands gränser. Dina gränser kränks och blir otydliga. Du intas av osäkerhet. Om krisen är stor befinner du dig i fritt fall. När du inte vet vem du är vet du inte heller hur du ska förhålla dig till din omgivning eller hur du ska agera i olika situationer. Du förlorar din trygghet i livet.

Ordet ”**identitetsstärkande**” står för den hjälp man kan ge för att den som kanske fått sina gränser kränkta, den som av någon anledning har en svag jag-bild, ska våga se sig själv och acceptera sig själv. Den trygghet det ger hjälper oss att vara trygga i våra relationer till andra.

Sammanfattning: Detta är viktigt. Det sätt jag ser på mig själv kommer att styra om jag är trygg eller otrygg, hur jag förhåller mig till min omgivning, hur jag tar mig an livet och mycket annat. Alltså kommer jag nu till min sista fråga. Jag ställer den till dig, men lika mycket till mig själv: Vad är din identitet? Hur tänker du på dig själv? Vad för slags känslor och vad för slags hållning producerar detta? Vem är du egentligen?

Vi kan tänka på tusen sätt: Jag är lärare. Jag är sjuksköterska. Jag är pappa. Jag är mamma. Jag är mormor, morfar, 51 år, gammal, ung, smal eller tung, vit eller svart, framgångsrik eller misslyckad... Fyll på själv. Men innan du hinner för långt måste du läsa en bibeltext, 2 Kor 5:17: ”Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.”

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Bibeln gör här ett viktigt inlägg i debatten. Den förändrar perspektivet. Den säger att du har fått en ny identitet. Om du förr förstod dig själv under kategorier som ung, gammal, vit, svart, fattig, rik, lyckad, misslyckad, arbetare, akademiker, chef eller underordnad, introvert eller extrovert etc. så finns det nu något mer och ännu viktigare att säga. Allt det där andra kan förstås ha en påverkan på dig och säga någonting om dig, men det är inte längre din identitet. Det där gamla har bytts ut mot någonting nytt. Bibeln säger att du har blivit född på nytt och i den nya födelsen fick du en helt ny identitet. Att komma till tro och bli medlem i en kristen församling är inte bara ett nytt intresse eller att delta i en föreningsverksamhet i största allmänhet. Nej, det är en fullständig revolution av en människas liv detta att bli ”frälst”.

Så här skriver Paulus när han gör upp med ett antal religiösa föreställningar och visar att religion inte kan förändra en människas liv i djupet, Gal 6:15: ”Omskärelsen har ingen betydelse och inte förhuden heller, det är fråga om en ny skapelse.”

Så innan du svarar på vad som är din identitet måste du numera tänka in Jesus i det svaret. Frågan är nu mera inte bara var du kommer ifrån, hurdana dina föräldrar var, om du är yngsta barnet, mellan barn eller äldst, låg eller välutbildad o.s.v. Den verkliga frågan är den här: Vem har Jesus Kristus gjort dig till?

När ett barn föds tilltar en febril aktivitet hos barnet. Barnet börjar söka sin identitet. Det börjar så sakta att upptäcka sig själv. Först det yttre: sina fingrar sin näsa... Så det lite djupare: smaker, känsel-förmåga, varmt, kallt... Och till sist det bråddjupa: vårt känsloliv, vår längtan, vårt andeliv... Först upptäcker barnet att det är ett barn. Det lär sig sitt namn och att uttrycka sin vilja. – Emilia vill ha glass, så vårt barnbarn för en tid sedan och lyckades med konststycket att kombinera ihop en av sina första fyr-ords meningar. Det var ett stycke mästerlig kommunikation. Hon visste vad hon ville och kunde berätta det för sin mormor och morfar (som föll pladask och gav henne en glass).

Med tiden upptäcker barnet mer, sina relationer, sin längtan, sina djupa frågor.

Så du blir född på nytt och börjar upptäcka din nya identitet. Du förstår att du är ett barn, att Gud är din Far, att du har en familj, församlingen osv. Det är viktiga upptäckter. En del människor missar dem, förstår inte Guds kärlek som Far eller att de har en familj, ”vad församling ska vara bra för” o.s.v.

Detta är viktiga upptäckter men där stannar faktiskt många i växten. Man har förstått att man är ett Guds barn och att församlingen är viktig, så går man till verksamheten och trivs med det men när det gått fem år har man fortfarande bara förstått att man är ett barn, att man fått förlåtelse och att församlingen är viktig. Det finns några bibelord om det:

1 Kor 3:1-2: ”Och jag kunde inte heller tala till er, bröder, som till andliga människor, jag fick tala till sådana som var kvar i sin köttliga natur, till spädbarn i Kristus. Jag gav er mjölk, inte fast föda; den tålde ni ännu inte. Och ni tål den inte heller nu.”

Hebr 5:12-6:3: ”Ni borde vid det här laget själva vara lärare, men i stället behöver ni nu på nytt någon som lär er de första grunderna i Guds ord. Ni har återgått till att behöva mjölk i stället för fast föda. Och den som lever på mjölk är ett spädbarn och kan inte fatta en undervisning om rättfärdighet. Den fasta födan är till för vuxna, för dem som träget har övat upp sina sinnen till att skilja mellan gott och ont. Låt oss därför inte uppehålla oss vid det man först får lära sig om Kristus utan gå vidare till det som är avsett för vuxna. Vi kan inte börja om med grunderna: omvändelsen från döda gärningar, tron på Gud och läran om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och evig dom. Nej, med Guds tillåtelse går vi vidare.”

Låt oss gå tillbaka till 2 Kor 5:17: ”Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.”

"Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss"

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Det gamla är förgånget

Först skriver Paulus att det gamla är förgånget. Det talar om den mest radikalt tänkbara förändring. Paulus skriver inte bara att det gamla är förändrat. Att förutsättningarna förändrats, att det blivit bättre. Nej, det gamla är förgånget, utplånat, finns inte mer, är inte längre kvar. Fast många lever ändå kvar i fördömmelse för att de inte förstått just det. Många fortsätter att älta det gamla och bär på en sopsäck av gamla misslyckanden. Vad är förgånget?

Dina gamla misslyckanden är förgångna. Lyssna, Hebr 8:10-12:

Detta är det förbund jag skall sluta med Israels hus
i kommande dagar, säger Herren:
Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen
och inrista dem i deras hjärtan.
Jag skall vara deras Gud,
och de skall vara mitt folk.
Ingen skall behöva undervisa sin landsman,
ingen sin bror, och säga: Lär känna Herren.
Alla skall veta vem jag är,
från den minste till den störste.
Jag skall förlåta dem deras orättfärdighet,
och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg.

Detta är Guds vision för världen. Vi ser idag en värld som våldet skapat, men detta är den värld som nåden skapar. En värld där hjärtat är varmt och levande och där alla, från den minste till den störste känner Gud. Detta gör förlåtelsen. Den börjar om.

Vi syndar. Och vi kommer till Gud. Kanske i förskräckligt tillstånd. Vi har smutsat ner oss. Vi har svikit Gud och människor. Det vi har gjort är inte vackert.

Men Gud älskar oss. Gud älskar oss mer än vi förstår. För det var i just det tillståndet vi var när Jesus valde att dö för oss, Rom 5:8: "Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare."

Men Guds kärlek är inte ett allmänt utslätande av vad som är rätt eller fel. Så något måste göras i våra liv, för Gud vore inte kärlekens Gud om han valde att lämna oss i det tillståndet. Nej, Gud vore en likgiltig Gud om han istället bara sa: - Lev du som ni vill! Jag lägger mig inte i.

Något måste göras. Så Gud avkläder oss smutsen och ikläder oss Kristus. Just så står det i Gal 3:27: "Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus."

Det gamla är borta. Något nytt har kommit. Vad är det då som har kommit? Det är just det som uttrycks i orden från Gal 3. Vi har klätt av oss de gamla smutsiga kläderna med allt sitt elände och klätt oss i Kristus.

Jag håller med om att det bildspråket inte är helt enkelt. Men det uttrycker någonting otroligt viktigt. För man kan vara en kristen men fortfarande vara otillfredsställd och nedböjd, utan att uppleva någon verklig befrielse eller förändring just p.g.a. att man aldrig förstått just detta som jag nu ska ägna resten av det här studiet åt. Kristna människor kan leva i en identitetskris. Om vi inte förstår vilka vi egentligen är, d.v.s. vilka Gud har gjort oss till, blir vi kvar i vår svaghet och förtvivlan. Alltså skriver Paulus i Rom 12:2: "Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt." Det står här att vi behöver lära oss att tänka på ett nytt sätt så att vi förvandlas. Vad är det vi ska tänka på då? Hur ska vi tänka? Vad är det vi behöver förstå?

"Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss"

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Jag är övertygad om att så mycket skulle se annorlunda ut i våra liv och i den kristna kyrkan i vårt land om vi bara förstod detta: "Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus."

Ett annat sätt att uttrycka det på är att vi är "i Kristus". Och då har vi kommit till den brännande punkten. Detta är krysset på skattkartan som säger: - Gräv här!

Gräv här. Gräv i dessa ord. Gräv och be om uppenbarelse av den sanning de står för. "I Kristus"...

Några gånger, jag räknar till 13 gånger, använder Bibeln begreppet kristen eller kristna när den beskriver oss. Men Paulus använder begreppet "i Kristus" eller "i honom" eller "genom Kristus", som allt är ett och samma begrepp över 200 gånger. Någon hade räknat och påstod att Paulus gör det hela 216 gånger.

Om någon säger något till dig 216 gånger så betyder det att han eller hon tycker att detta är viktigt, liksom det betyder att han eller hon vill att du inte glömmet det.

För "i Kristus" är den kristna identiteten. Dessa ord anger hur vi borde se på oss själva. Och när vi gör det så kommer det att alltmer förvandla oss så att vi alltmer börjar likna Jesus.

Vi ska strax läsa en bibeltext som hjälper oss att få lite mer grepp om vad orden "i Kristus" egentligen står för och vill säga oss. Det är en fantastisk text. I den grekiska grundtexten är det mesta av den, nämligen Ef 1:1-14, en enda sammanhållen mening. Det är som om orden bara flödar ur Paulus, de måste skrivas för detta måste sägas, och det blir verkligen en av brevlitteraturens mest laddade texter. Men innan vi tar oss dit, låt oss ta en söndagsskolefråga: Vem är den viktigaste personen som levat? (Jesus) Vi tar en till: Vem är den näst viktigaste personen som levat? (Adam)

Vi lever i en väldigt individualistisk tid. Vi tänker på oss själva i kategorier som: Jag är lärare. Jag är 51 år. Jag är sjuk, frisk, lite överviktig, smal, ung, gammal, svart, vit, arbetslös... Dessa personliga sanningar om oss blir lätt vår identitet.

Men Bibeln menar att vi alla kan delas in i två huvudkategorier. Allt annat kan ge vissa förklaringar till vilka vi är, varför vi reagerar som vi gör o.s.v. men de definierar oss inte. De är inte vår identitet.

Det här skulle man kunna säga är Bibelns stora klassifieringsfråga: **Är du i Adam eller i Kristus?**

Lyssna, 1 Kor 15:21-22: "Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus."

Det här är ett svårt resonemang för oss. Men det är samtidigt ett väldigt viktigt tankemönster i Bibeln, framförallt för Paulus. Han ser att hela mänskligheten kan delas in i två kategorier: de som följer Adam och de som följer Jesus. Och Adams väg och Jesu väg är två vägar i motsatt riktning.

Adam var en människa som ville bli Gud i Guds ställe.

Jesus är Gud som väljer att bli människa för vår skull.

Adam väljer att gå bort från Gud.

Jesus väljer att gå Guds väg.

Adam står för uppror.

Jesus står för lydnad.

Adam väljer sig själv.

Jesus väljer dig!

Adams väg för till död, motsättningar mellan människor och förbannelse.

Jesu väg för till liv, försoning och välsignelse.

Så kategoriserar Paulus hela mänskligheten. Det finns de som lever "i Adam" och det finns de som lever "i Kristus". Om du lever i Adams efterföljelse står du i Adams ställning inför Gud. Du är en syndare med en syndares liv och framtid. Men om du tar emot Jesus så säger Bibeln att du är i honom och står i hans ställning inför Gud.

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Att bli en kristen är kort sagt att byta med Jesus. Han tar din synd. Du får hans rättfärdighet istället. Han tar ditt straff. Du får hans frid. Han går in under Guds vrede. Du lever under Guds leende ansikte. Du är i Kristus. När Gud ser på dig så är det som om han såg Jesus. Det som är sant om honom har blivit sant om dig. Det har du inte förtjänat. Det tar du emot som en gåva, av nåd. Inte för att du är så god, utan för att Gud är så god.

Från Adam ärver vi synd, uppror, gudsfrånvändhet, död... Allt det där vi ser på TV varje dag.
Från Jesus ärver vi förlåtelse, frid, glädje, Guds kärlek och välsignelse.

Nu ska jag försöka gräva i detta uttryck ”i Kristus” en liten stund i förhoppning att Gud skulle få uppenbara något viktigt för oss.

Detta nya koncept, d.v.s. begreppet ”i Kristus” är revolutionerande. Innan Paulus skrev sina ”i Kristus” 216 gånger användes detta talesätt mycket sällan. Denna sanning, denna förvandling, liksom krävde ett nytt slags språk. Men när Paulus skriver om att vi är i Kristus så gör han det säkert med tanke på Jesu egna ord från Joh 15:5: ”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.”

Att vara i Jesus är alltså inte bara som när vi går in i ett hus. Bilden är hämtad från trädgårdsmästarens arbete. Det är att vara i Kristus som en gren är i ett träd, d.v.s. vi är organiskt förbundna med honom, så att hans liv kan flöda genom våra liv och producera frukt. Med andra ord: att vara i Kristus är ett relationsbegrepp. Det är att ha gemenskap med honom, att bero av honom och att ta emot från honom. Och idén här är att om du växer i din vänskap med Jesus så kommer du att bära frukt.

Från din IDENTITET springer din AKTIVITET

Den här världens religioner säger ”gör”. D.v.s. om du gör gott så kan du förtjäna din plats hos Gud. Om du blir god nog kanske du till slut blir frälst, upplyst o.s.v. Men Bibeln säger att det är tvärtom. Du kan inte, hur du än anstränger dig, bli alltigenom god. Men om du tar emot Guds nåd; om du bekänner Jesus som din herre och frälsare, och om du låter dig älskas av Gud så kommer hans kärlek att förvandla dig allt mer så att du också producerar goda gärningar. Du gör med andra ord inte det som är gott för att Gud ska älska dig. Du låter dig älskas av Gud och det frigör dig att göra det som är gott. Det är den kristna vägen och den skiljer sig från alla världens religioner. Kristen tro säger att om du låter dig älskas av en god Gud så kommer det att förvandla dig.

Så här tror jag att det är: Mycket av vår kamp visar att vi inte känner till vår identitet i Kristus. Så mycket av vår svaghet, vår förtvivlan, vår uppgivenhet leder tillbaka till Adam, d.v.s. till ett liv där vi själva vill vara Gud och där det handlar det om att förverkliga sig själv, att vara Gud i den värld man skapat själv. Låt oss nu se på en bibeltext som vänder på allt detta. Den handlar om vad det är att ha sin identitet i Kristus.

Paulus sitter i fängelse när han skriver detta. Om hans identitet då hade legat i hans rykte, i hans framgång, eller i hans frihet... skulle han vara krossad. Men hans identitet är i Kristus. Han är alltså inte i första hand i fängelset, utan i Kristus. Och detta skapar en fantastisk trygghet i hans liv. Jag ska med hjälp av Ef 1:1-14 säga nio saker om vad det är att vara i Kristus.

FÖRST: Att vara i Kristus hjälper oss att leva troget, trofast och i tro

Vers 1: ”Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, till de heliga som bor i Efesos och som lever i tron på Kristus Jesus.”

Vi får alla kämpa med vår trohet mot Kristus. Känner du igen frågor som: Hur kan jag vara mer disciplinerad? Hur kan jag läsa Bibeln mer, eller be oftare? Hur kan jag bli mer frimodig i mitt vittnesbörd, offra pengar till kyrkan mer regelbundet, eller vara mer kärleksfull mot min omgivning?

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Vi vet ofta vad Gud vill, men det är inte det samma som att vi alltid klarar av att leva så. Svaret på dessa frågor är ”i Kristus”. D.v.s. när vi lever i Kristus, när vi förstår hans kraft, hans godhet, och hans kärlek bättre och låter allt detta komma in i vårt inre så kan vi få kraft att vara honom trogna. När vi frestas får vi påminna oss om att ”jag är i Kristus. Jag behöver inte längre gå tillbaka till mina gamla mönster.” Det handlar då inte om hur jag ska leva för Gud utan mer om att Gud vill leva genom mig.

Vi är inte färdiga än. Vi syndar. Då får vi omvända oss. Men lösningen är inte att ta lite till, till dess kampen blir kramp, utan att be Gud göra sitt verk i våra liv, öppna våra ögon för att vi är i Kristus och att Kristus är i oss. I Kristus kan jag leva annorlunda.

För det andra: I Kristus har vi fått nåd och har nu frid med Gud

Vers 2: ”Nåd och frid från Gud vår fader och herren Jesus Kristus.”

Frid är inte bara något jag känner, som en flyktig gas, en känsla som kan infinna sig under meditation eller gynnsamma dagar. Nej, frid är inte bara något jag känner utan också Någon jag känner, Rom 5:1: ”Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus.”

Om min frid med Gud skulle bero på hur väl jag lyckats skulle jag aldrig veta helt säkert, jag skulle dö i osäkerhet angående om mitt liv var nog, eller egentligen alltför medveten om att det inte alls räckte till. Men nu vilar min frid på Guds nåd. I Kristus har jag frid med Gud. I Kristus kan jag leva trygg och dö i visshet om att det han gjort är fullkomligt och tillräckligt.

För det tredje: I Kristus är vi välsignade

Vers 3: ”Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen.”

Har du någon gång känt dig som om du var under förbannelse? Ditt liv är inte som det borde. Du arbetar och sliter men allt rinner ifrån dig. Du känner dig kanske utnyttjad och bestulen. Du ger och ger till alla som kräver och kräver, men när får du själv ta emot?

Lyssna: I Kristus är du välsignad.

Ibland känslomässigt, ekonomiskt, med framgång i arbetet... Men alltid andligt. Du är välsignad med Jesu rättfärdighet och frid, med hans hopp om evighet och upprättelse, med Guds kärlek över ditt liv.

Så vi bör ha en attityd av tacksamhet. När vi vaknar upp: - Tack Jesus för ännu en dag. Tack för den hälsa jag har. Tack för den styrka jag har. Tack för de möjligheter jag har. Och i slutet av samma dag: - Tack för din trofasthet genom alla dygnets timmar, och tack för att jag nu fått ta ännu ett steg närmare evigheten och mötet med dig och mina nära och kära i din upprättade värld.

I Kristus finns det välsignelser. Förstår jag det rätt när jag läser det så här: När vi inte alltid ser dessa välsignelser så är det inte för att Gud håller dem tillbaka utan för att han lagrar några av dem så att vi kan få njuta av dem i evigheten. Här kan du få uppleva hälsa. I himlen finns ingen sjukdom. Här kan du få uppleva tröst. I himlen finns ingen nöd eller död. Men redan här och nu är det sant: I Kristus är du välsignad.

För det fjärde: I Kristus är vi utvalda att stå heliga och fullkomliga inför Gud

Vers 4-6: ”liksom han före världens skapelse har utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom - det var hans viljas beslut - till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade son.”

Har du någonsin känt dig förbigången? Du blev aldrig vald först när man valde fotbollslag i skolan. Du blir aldrig inbjuden när de framgångrika har sina fester. Du blir aldrig utsedd till månadens

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

medarbetare på din arbetsplats... Men i Kristus är du utvald. I Kristus är det annorlunda. Där har Gud pekat på dig. Gud har sagt: - Jag väljer dig. Jag väljer just dig. Du är den jag sökt.

I andras ögon kommer vi aldrig att se heliga och fullkomliga ut. Men detta är vad Gud ser p.g.a. Jesus. För, återigen, att bli kristen är att få byta med Jesus. Han tar din sopsäck. Du får hans kungamantel.

Du vet förmodligen att allt i ditt liv inte är rent. Vissa av dina tankar är inte rena. Vissa av dina drifter är inte rena. Vissa av dina motiv är inte rena. Allt ditt tal är inte heller rent. Det finns sådant som är orent i våra liv, eller hur?

Ibland är det så att en synd får definiera hela livet. Det värsta, det lägsta du gjort, etsar sig fast i minnet. Detta blir den du är.

Ibland får andras synder och svek definiera dig. Du blir grymt sviken av dina närmaste. Din mamma eller din pappa kanske svek dig. Dina syskon kanske vände dig ryggen. Så börjar du definieras av att vara den svikna och besvikna, den som blev lämnade, den man förgrep sig på, den som inte var viktig i deras ögon som du behövde mest... Inget av detta är lätt. Allt detta behöver sin läkningsprocess, många samtal, kanske mycket förbön. Men det behöver inte bli din identitet. Orden ”i Kristus” står för någonting annat. Din identitet måste inte ligga i vad andra gjort mot dig. I Kristus är du helig och hel.

Jag känner mig inte så ofta så.

Fråga: - Micael, hur känner du dig idag?

Svar: - Helig. Fläckfri.

Knappast.

Ändå är det vad min Bibel säger. Så vem har rätt, jag eller min Bibel? Det finns ingen fördömelse för den som är i Kristus, fortsätter Paulus längre fram i Romarbrevet. Ingen, ingen, ingen... inte den minsta... fördömelse. För Gud söker inte efter orsaker att ställa dig till rätta. Gud söker alltid vägar för att upprätta dig. Och när du ser det och förstår det så blir du så såld på Jesus, så förälskad i honom, han blir så dyrbar för dig att du inte längre vill leva i synd. Du vill växa, mogna, bli mer likt honom.

För det femte: ”I Kristus” är du förlåten

Vers 7-8: ”I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser – så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss.”

Det är en sak att ta emot förlåtelse, men än mer att leva som förlåten; att våga tro att förlåtelsen är fullständig. Men Jesus tog ditt straff. När han sa: - Det är fullbordat, så var det också det han menade. Du är förlåten.

Om du vet det så behöver du inte ljuga, förneka dina synder, slingra dig, låtsas. Då kan du bekänna dem. De är nämligen inte ett längre hot. Vi misslyckas alla ibland, inte bara i princip utan verkligen. Jag undrar ibland över människor som aldrig kan erkänna att de har fel varför det har blivit så. Min teori är att de har sin identitet i den egna förträffligheten, att det vore ett hot, en jordbävning i den egna inre världen, att allt skulle kunna rasa samma om de erkände ett fel. Alltså måste de till varje pris försvara sig. Men den som är i Kristus behöver inte det. Mina svagheter är inte ett problem, bara jag erkänner dem, tar emot förlåtelse och ber Gud börja om i mitt liv. Gud ser ju ändå inte med välbehag på mitt liv för att jag är så duktig och praktig, utan för att jag är i Kristus. Och då vågar jag både bekänna min synd och ta emot hans förlåtelse.

För det sjätte: I Kristus kan jag lära känna Guds vilja

Vers 9: ”Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början”

Vem av oss har aldrig känt sig förvirrad inför vad som är Guds vilja?

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Vi har många frågor: Var och vad ska jag studera? Vad ska jag arbeta med? Var ska jag bo? Ska jag gifta mig? I så fall med vem? Vilken församling ska jag tillhöra?

Men alla dessa frågor kan ersättas med en enda, nämligen den här: - Hur kan jag leva i Kristus just nu? Jag kanske inte är framgångsrik, ung, välbeställd, frisk eller gift, men hur kan jag ändå just nu och just här leva ut min identitet i Kristus? För när jag ställer den frågan så söker jag Guds rike först och då ska Gud, enligt eget löfte, ta hand om allt det andra också.

Min huvudfråga måste alltid vara: - Hur är jag idag en man eller en kvinna som lever sitt liv i Kristus? Och om det nu är vår fråga så kommer Gud att besvara den. Ibland kommer hans svar att bli ett annat än vi tänkte oss. Men det kommer att bli hans väg, som inte här bara handlar om Guds vilja för våra liv – notera det – utan om Guds vilja med Kristus. D.v.s. jag finns inte på den här jorden 50, 60, 80 år... vad vet jag, för att ”förverkliga mig själv” utan för att mitt liv skulle inlänkas i Guds plan med Kristus. Håll med om att det svindlar!

För det sjunde: I Kristus är du försonad

Vers 10: ”och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden.”

Det finns inte många ord som vår värld ropar efter högre än detta ord. Försoning... Vi behöver försoning! Bibeln säger att du är försonad med Gud. Det är fred och frid mellan dig och Gud. Där finns ingen fiendskap. När vi förstår det så kan vi leva ut det i våra relationer. Vi kan få kraft att förlåta och försonas med människor, så långt det kommer an på oss, eftersom vi är försonade i Kristus. Det är hopp för vår värld att allt ska sammanfattas, och att alla en dag ska sammanföras, folk från alla språk och stammar, inför och i Kristus. I Kristus byggs en ny gemenskap, för vår identitet i honom är starkare än våra nationella och kulturella identiteter.

För det åttonde: I Kristus har vi ett arv

Vers 11-12: ”I honom har vi fått vår arvslott, förutbestämda därtill av honom som låter allt ske efter sin vilja och sitt beslut: vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand hade satt vårt hopp till Kristus.”

Vår kultur betonar ”nu och direkt”. Vi är otåliga. Bibeln säger att en del av dessa välsignelser får vi se och uppleva här och nu. Men det finns också ett himmelskt arv. Det finns något som väntar oss i Himlen. Bibeln säger: Ännu en liten tid. Allt ska fullkomnas. All sjukdom, all död, all nöd ska försvinna. Du kommer aldrig mer vara fattig, ha bekymmer eller ligga vaken om natten och grubbla på ett problem.

Ditt hopp är inte regeringen, din förträfflighet, dina aktier, dina banktillgångar, dina titlar, dina betyg, eller ens dina barn. Ditt hopp är i Kristus. Utan honom finns inget slutligt hopp. Om du har ditt hopp i dina pengar, i dina möjligheter att bli befördrad, i din framgång, i dina egna tankar... så har du inget hopp, för allt detta är materiellt eller tidsbundet. Allt detta kommer att svika dig. Men Kristus sviker aldrig. Så... sätt ditt hopp till Kristus och möt dina omständigheter utifrån detta hopp.

För det nionde: I Kristus har vi den helige Ande

Vers 13-14: ”I honom har också ni, sedan ni hört det sanna ordet, evangeliet om er frälsning – i honom har också ni, sedan ni kommit till tro, fått den utlovade heliga anden som ett sigill. Den är en borgen för vårt arv, att Guds folk skall bli friköpt och Gud få pris och ära.”

Detta är inte bara för de andra. Detta är för dig och för mig. Frälsning är att sätta sin tro till evangeliet. Då får vi den helige Ande. Den helige Ande är Guds kraft i våra liv. Vi lever då inte längre utifrån vår egen kraft eller kraftlöshet, utan utifrån Gud i våra liv. Paulus skriver till kyrkan i Korinth: - Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att den helige Ande bor i er?

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Som kristna kan vi leva funktionellt som ateister om vi inte upptäcker att den helige Ande bor i våra liv. Den helige Ande kom över Jesus och förblev över honom. Den helige Ande utrustade Jesus att göra under. Den helige Ande ledde honom dag för dag. Den helige Ande var hans glädje och tröst. Den helige Ande reste upp Jesus från döden. Den helige Ande var alltid nära och aldrig långt borta. Så är det nu också. Den helige Ande vill hjälpa oss att leva ut vad vi redan är i Kristus. Detta är Guds program för verklig och varaktig förändring. Detta är vår nya identitet. Och därför skriver Paulus i Rom 6:11: ”Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.”

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Andra kvällen: **Kristus i oss**

”Det finns något som gör kristendomen till mer än religion och mer än etik och till mer än en sentimental idealists fåfänga dröm. Det är något som gör den passande som en omedelbar upplevelse för var och en av oss just nu. Det är det faktum att Kristus själv är livsinnehållet i den kristna tron. Det är han som gör att den fungerar. ’Trofast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk.’, 1Tess 5:25. Han som kallar dig är också den som utför det till vilket han kallar dig. ’Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning för att hans goda vilja ska ske.’, Fil 2:13. Han är själv kraften för uppfyllandet av alla sina krav.” (Major W. Ian Thomas)

I höstens öppna Bibelskola inbjuder vi till tre fördjupningskvällar där vi tar oss an tre aspekter av det kristna livet genom att försöka reda ut tre viktiga begrepp: ”Vi i Kristus”, ”Kristus i oss” och ”Kristus genom oss”. Dessa tre begrepp är som tre toner i ett ackord. De harmonierar med varandra. De handlar alla om det nya livet, Guds liv.

Förra gången vi samlades såg vi på vad det betyder när Bibeln säger att vi är ”i Kristus”. Detta uttryck, d.v.s. att vara ”i Kristus” visade sig verkligen vara en nyckel in den kristna trons skattkammare. Detta uttryck hjälpte oss att förstå någonting om vår identitet. För Bibeln säger att du har blivit född på nytt och att du i den nya födelsen har fått en helt ny identitet.

Vi behöver uppenbarelse

I kväll ska vi se på ytterligare ett begrepp, som också det handlar om en kristen människas förvandling. Men först, låt oss be, för Bibeln visar att vi måste be om uppenbarelse, Ef 1:17: ”Jag ber att vår herre Jesu Kristi Gud, härlighetens fader, skall ge er en vishetens och uppenbarelsens ande som låter er få kunskap om honom.”

För att verkligen få tag på vad Bibeln lär behöver vi Guds hjälp. Det handlar inte bara om det vanliga och goda hantverket, kontextuell läsning, att förstå den dåtida historien, att göra begreppsanalyser o.s.v. Allt det är förstås nödvändigt och gott för att vår bibelläsning inte ska bli spekulativ och märklig. Fast det där läsförståelse-hantverket räcker inte. När Petrus bekänner sin tro på att Jesus är Messias (Matt 16) svarar Jesus att Petrus inte förstått detta av sig själv, utan att Gud har visat honom hur det är, i ett inre samtal som Petrus kanske inte ens var medveten om. Så när vi läser vår Bibel ska vi också be om det där inre ljuset, den där uppenbarelsen, som lyser upp bibelordet och leder till personliga upptäckter som verkligen påverkar våra liv.

Nu ska vi ta oss an ett uttryck som är så oerhört djupt... Bibeln kallar det t.o.m. för en ”hemlighet” eller för ett ”mysterium”. Vi kan inte bara förstå det med hjälp av vårt intellekt. Vi måste be Gud om uppenbarelse för att vi ska förstå orden, inte bara som teologi utan också hur de kan påverka och förvandla både våra liv och andras. Så... låt oss be om det nu. (Bön)

Nu läser vi två nya bibelverser:

Joh 14:20: ”Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er.”

Joh 15:4: ”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig.”

Här använder Jesus ett väldigt viktigt begrepp. Vi är ”i honom”. Det är vår nya position och vår nya identitet. Vi har fått byta med Jesus. Han tog vårt elände och vi fick allt han hade förtjänat, som en gåva från Gud. Men det är inte allt, för Bibeln säger inte bara att du är i Kristus, den säger också att Kristus är i dig.

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Först säger Jesus om sig själv: ”jag är i min fader”. Tidigare, i Joh 10:38, har Jesus lagt ut texten ännu mer: ”Men om jag gör de gärningarna, så tro åtminstone på dem, om ni nu inte kan tro på mig. Då skall ni fatta och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern.”

Jesu avklädande

Så beskriver alltså Jesus sin egen relation till Gud. Jesus är i Fadern och Fadern är i Jesus. Ska vi förstå det här så behöver vi gå till den här bibeltexten, Fil 2:6-7: ”Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss.”

Den här texten är verkligen grundläggande för den kristna trosläran. Här står det att Jesus ägde jämlikhet med Gud. Detta är treenighetens stora mysterium. Sonen var, som Fadern och Anden en del av gudomen. Det finns bara en Gud, säger Bibeln. Men denne Gud har trätt fram i tre personer. När Jesus föds som människa sker enligt Paulus någonting oerhört dramatiskt. Jesus avsäker sig tronen! Han vakar inte över sin jämlikhet med Gud. Under sin tid på jorden lever han under det mänskliga livets villkor. Jesus går inte omkring som en Gud ibland oss, utan som en enkel man. Det är vad som står här, inte sant?

Om Jesus behållit sin gudomliga status hade han kunnat göra vad som helst MEN... han hade inte delat våra liv. Och det säger nu Bibeln att han gjorde, Hebr 2:16-18: ”Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.”

Det här är djupa, djupa texter. Jak 1:13 säger det så tydligt: ”Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen.”

Gud kan inte frestas, skriver Jakob. Men Hebréerbrevets författare säger att Jesus verkligen frestades i allt. Hur kan det vara så? Jo, så var det för att Jesus avstod för en tid från sin jämlikhet med Gud för att i allt identifiera sig med oss.

Och här kommer nu en viktig poäng: När Jesus gör sina under gör han inte dem för att han är Gud. Han har ju av sagt sig den fördelen. Han säger ju t.o.m. i Joh 5:30 ”Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.”

Låt oss summera de här verserna. Jesus avsäker sig sin jämlikhet med Gud. När han gör sina under gör han dem inte för att han är Gud, utan för att han gjort sig helt beroende av Gud. Han visar med andra ord hur ett liv som är helt och hållet överlåtet till Gud ser ut.

Jesus är i Fadern. Det är Jesu andliga position. Därför har han auktoritet. Och Fadern är i Jesus. Han menar att det är förklaringen till att han kan göra det han gör.

Större gärningar

Följ nu med tillbaka till Joh 14:20: ”Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er.” Eller: - Se hur jag lever. Jag är i Gud och Gud är i mig. På samma sätt ska ni vara i mig och jag i er. Och när Jesus är i oss kan han också verka genom oss. Det är först här Joh 14:12 alls går att förstå: ”Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större.”

Den befriande enkelheten

Det finns något väldigt enkelt, rent och vackert i denna teologi. Den vänder upp och ner på hur vi ser på saker och ting, men när Gud väl fått uppenbarat detta för oss så finns här en så befriande

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

enkelhet. Jag tycker mycket om Svenska reformationsbibelns översättning av 2 Kor 11:3: ”Men jag fruktar, att såsom ormen bedrog Eva med sin listighet, så skall också era sinnen vändas bort ifrån enkelheten i Kristus.”

OK... Det verkar kanske inte alls så enkelt det här än. Faktum är att jag grubblade mig väldigt trött på dessa tankar under en lång tid, till dess jag bad Gud om hjälp... och plötsligt så tycktes allt så enkelt. Låt oss se om jag kan förklara lite till. Men då behöver vi bege oss till Kol 1:27, Svenska folkbibeln: ”Gud ville göra känt hur rik på härlighet denna hemlighet är bland hedningarna, som är Kristus i er, härlighetens hopp.”

Lyssna: Det är nu vi måste be om uppenbarelse. Jag tänker att precis som Luther en gång satt inför Rom 1:17, tung i tanke och sinne, inför en – som han trodde – arg Gud, när denna vers plötsligt exploderar inför honom så att han ser hur det går till att bli frälst, nämligen att allt är en gåva av nåd från en hett älskande Fader... Jag tänker att på samma sätt behövde vi få ljus över Kol 1:27, trötta i tanke och sinne av allt vårt arbetande och av all relativ fruktlöshet, för att vi skulle upptäcka den sanning den här versen rymmer. För om Rom 1:17 uppenbarar hur det går till att bli en kristen så uppenbarar Kol 1:27 hur det går till att VARA en kristen.

Låt mig säga någonting om uppenbarelsen. För en tid sedan gjorde Maria och jag en båtresa på Medelhavet. Allt man såg var hav. Men så närmade vi oss land. Man kunde ana en strimma mellan himmel och hav. Det var den ö vi skulle till. När vi kom närmare kunde vi urskilja mer. Vi såg bergen som bröt upp mot himlen. Lite närmare såg vi mer. Vi såg byar och bostäder. Men det tog ännu en tid innan vi kunde se människorna i hamnen. Så är det ofta när Gud uppenbarar något för oss. Först anar vi något. Så ser vi lite till, och lite senare ännu mer...

Jag är rädd för att jag inte kommit så långt i min förståelse av uppenbarelsen av Kol 1:27. Jag ser någonting viktigt. Jag anar en fantastisk förändringspotential i den här versen. Jag känner vitttringen av någonting jag längtat efter. Än så länge kan jag bara redogöra för några få saker. Men jag är verkligen mycket beslutsam inför att fortsätta att be om mer uppenbarelse över den här bibelversen. Fast idag får jag erkänna att jag bara kan vara en skumögd guide in i mysteriet. Kanske har du upptäckt mer än jag.

Paulus ska nu tala om en hemlighet, eller om ett mysterium. När Bibeln talar om mysterium, eller hemlighet, så är det inget mysterium i den mening en mysteriereligion eller frimurarloge skulle använda orden. Detta är inte för några få särskilt invigda som uppnått en viss andlig nivå. Nej, ett mysterium är i biblisk mening något som en gång var fördolt men som nu är uppenbart; d.v.s. någonting man förut inte kunde förstå fram till dess Gud gav uppenbarelse.

Jon Courson, pastor och bibelkommentator, berättar om hur han en dag kommer in i köket där hans fru Tammy står. Han ger henne en kyss, varpå han hör sin lille son Benjamin ge ifrån sig ett: - Å, pappa, usch... För den lille killen var det omöjligt att förstå hur en man frivilligt kunde röra vid en kvinna, och förstås än mindre begripligt hur han kunde vilja ge henne en kyss. Då stannar Jon Courson upp, ser sin lille pojke i ögonen och säger: - Ben, du tycker att det verkar otäckt att kyssa en kvinna, men jag säger dig att om inte så många år så kommer ditt perspektiv att förändras radikalt. Och så skulle det förstås bli. Att försöka förklara kärlekens mysterium för en femåring skulle nog vara lönlöst, men snart skulle han få en uppenbarelse. Snart skulle han säga: - Aha, nu förstår jag.

Det är en enkel, men bra illustration. Det är så det är med den bibliska uppenbarelsen. Den är någonting som det profeterats om länge, men som man inte förstår förrän det är tid för att förstå den.

"Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss"

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Ett nytt förbund

Så en dag profeterade Jeremia om ett nytt förbund. Det förbund det judiska folket kände till var ett förbund med lagar på stentavlor, med tempel och blodiga offer. Men det misslyckades om och om igen p.g.a. att människans hjärta var svekfullt.

Men en dag profeterar Jeremia om något helt annat, Jer 31:31-34: "Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israel och med Juda, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder när jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egypten, det förbund med mig som de bröt, fastän jag var deras herre, säger Herren. Nej, detta är det förbund jag skall sluta med Israel när tiden är inne, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. De skall inte längre behöva undervisa varandra och säga: "Lär känna Herren", ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Jag skall förlåta dem deras skuld, och deras synd skall jag inte längre minnas."

Detta är det nya förbundet. Men precis som den lille pojken som inte kunde förstå hur pappa kunde kysa mamma, förrän han en dag fick en uppenbarelse och förstod precis, så levde Israel hundratals år utan att förstå vad de där orden betydde, i djupet.

Men nu förklarar Paulus hemligheten med Jesus. Jesus som föddes som människa, levde ett fullkomligt liv, men dog i vårt ställe. Jesus som uppstod från döden, gjorde en himmelfärd och sände sin Ande, inte bara till oss utan också in i oss, så att Jesus skulle leva i våra liv. Och när vi väl får den bilden uppenbarad för oss så kommer det förändra hur vi ser på religion, tro och liv, för all framtid. För detta är ett fullständigt annorlunda koncept. Det skiljer sig från alla andra religioner och filosofier.

För en tid sedan hade jag förmånen att få möta en grupp människor som nyligen kommit till tro på Jesus, samt ett antal sökare som ännu prövade den kristna tron, med bakgrund i en annan religion. Min uppgift var att försöka förklara för dem varför Jesus behövde dö.

Det var fantastiskt. Det var fantastiskt... svårt och fantastiskt... intressant. Efteråt satt jag ner med en grupp mötesbesökare och fikade. Vid mitt bord satt en ung man som inte kunde mycket svenska. Men han ville fråga något. Han fick hjälp av en vän som inte heller kunde så mycket svenska. Vi stakade oss fram så gott det gick. Den unge mannen ville fråga: - Varför dog han igen?

Jag ursäktade mig, eftersom jag inte förstod frågan. Vi försökte en gång till. – Han dog, sa mannen. Och jag var med på noterna. – Så började han leva, fortsatte han. Och jag nickade belåtet. – Men varför dog han igen?

Nu skakade jag på huvudet och svarade: - Nej, nej, nej... Han dog inte igen. Jesus lever. Han har besegrat döden. Han ska aldrig mer dö.

Då såg denne unge, mycket intelligenta man förbluffad ut. - Men... Om han inte dog... Var är han då? Med så enkla ord jag kunde förklarade jag att Gud tagit upp Jesus till himlen igen.

- Varför då? ville han veta. Ja, han ville t.o.m. protestera. Han tyckte verkligen inte att det var en bra idé. – Vi människor ställer till så mycket dumt, fortsatte han. Hade det inte varit bättre om Jesus hade stannat kvar? Varför skulle Gud ta upp honom till himlen?

Håll med om att det var en bra fråga. Vad skulle du ha svarat honom? Varför skulle Gud ta upp Jesus i himlen? Hade det inte varit bättre om Jesus stannat hos oss?

Jag försökte så enkelt jag kunde berätta för mannen som undrade att Jesus ska komma tillbaka. Tiden fram till dess är en slags provotid. Jesus sa att vi ska berätta om vem han är och vad han gjort för alla folk över hela jorden. Och när vi gjort det, då kommer han tillbaka.

Den unge mannen såg nu väldigt fundersam ut. – Det är mycket att tänka på, sa han. Jag behöver nog lite tid. – Ja, svarade jag. Gud har tid. Det är helt OK.

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Men faktum är att hans fråga har fortsatt att mala inom mig. Så satt jag häromdagen med mina förberedelser inför det här studiet och inför begreppet ”Kristus i oss”. Och helt plötsligt såg jag att detta att Jesus dröjer också har med vår förvandling att göra. Det är faktiskt en del av själva frälsningsverket. Vi kunde tänka att om Jesus bara stannat kvar på jorden så hade det löst så många problem, men själv säger han i Joh 16:7: ”det är för ert bästa som jag lämnar er. Ty om jag inte lämnar er kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går skall jag sända honom till er.”

Det var inte Guds idé att Jesus skulle stanna hos oss, i Jerusalem, eller i Rom eller i FN skrapan i New York. Det var Guds idé att Jesus skulle ta sin boning i varje kristen människas liv. För om Jesus får bo i dig så kommer människor att få möta honom genom dig, där du är. Det är Guds idé. Jesus är inte bara på din sida. Jesus är på din INSIDA. Och därför talar inte Bibeln om att Jesus stannade kvar i Jerusalem, utan att han idag finns i oss.

Jag har dött!

En bibeltext till, Gal 2:19-20: ”Jag har ju genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.”

Paulus säger att jag har dött!

Är inte det fantastiskt?

Bibeln säger inte att jag ska dö. Jag ska inte dö. Jag har dött.

Dessutom har jag också uppstått.

Så det är alltså redan avklarat och gjort. Det människor kallar död är inte död för en kristen. Döden är en ny födelse till ett fullkomligt liv.

Jag har dött, enligt Paulus. Och jag är dessutom också begravnen genom dopet (Rom 6). Och här måste du än en gång be om uppenbarelse, inte sant? Detta måste vi få tag på. Det är som om hela våra gamla liv är döda. Därför säger Jesus, Joh 15:5: ”utan mig kan ni ingenting göra.”

Lyssna nu: Ingen kan leva det kristna livet utom Jesus. Jesus är den ende som kan leva kristendom, helt och fullt. Jag kan inte bli kristen utan honom. Och jag kan inte heller leva som kristen utan honom. Jag är ju död.

Att tro att jag skulle kunna leva för Gud i min egen kraft är lika dumt som om du skulle anmäla en död till Vasaloppet. Han kommer inte att ta sig en meter.

Jag hade sökt tankehjälp, böcker, artiklar, video- och ljudfiler... en hel vecka, utan att hitta särskilt mycket. Efter teamet i tisdags tog jag på måfå ut en bok ur min bokhylla. Jag tänkte stanna och ta en hamburgare på hemvägen och ville ha något att bläddra i då. Det blev major Ian Thomas gamla bok ”Kristus – vårt liv”. Jag hade bett till Gud om uppenbarelse hela veckan, men kände mig mest förvirrad. Trött i tanken och trött i hågen slog jag upp boken och läste. Jag läste och log och tänkte att Gud är så förunderlig. Nu tog han mig i handen och förde mig in i mysteriet, varsamt, välartikulerat och steg för steg.

Ian Thomas berättade hur han som ung längtat så efter Gud, och arbetat så mycket för Gud att han till slut var helt uttömd på kraft. Han berättar: ”En kväll i november samma år böjde jag mina knän inför Gud och bara grät i ren förtvivlan. Jag sade: ”O, Gud, jag vet att jag är frälst. Jag älskar Jesus Kristus. Jag är absolut övertygad att jag är omvänd. Av hela mitt hjärta har jag velat tjäna dig. Jag har försökt till det yttersta och är ett enda hopplöst misslyckande! ... Men den kvällen hände något.

”Jag kan ärligen säga att jag inte från någon människas läppar en enda gång hade hört det budskap som kom till mig då. Men Gud lät helt enkelt den kvällen Bibelns budskap om Kristus som är vårt liv likt en ljuskägla stråla klart för mig: - Du måste förstå att du i sju års tid på yttersta allvar har försökt

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

att å mina vägnar leva för mig det liv som jag under samma tid väntat på att få leva genom dig.” ”Jag steg upp nästa morgon till ett helt nytt kristet liv.”

Ser du vad han beskriver? Han var dödstrött. Vi vet också vad det är, inte sant? Vi vet vad det är att ta i när vi istället borde ta emot. Vi vet vad det är att försöka leva för Gud med vår egen kraft. Men tänk om Bibeln visar på en annan väg. Vore inte det en underbar upptäckt? Vore det inte underbart att få upptäcka vad det faktiskt betyder att Kristus vill leva genom oss?

Lyssna också till den här bibelversen i Svenska Folkbibelns översättning, 1 Thess 5:24: ”Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk.”

Det står inte här att Gud har kallat oss så att vi ska utföra hans verk. Det står faktiskt att han har kallat oss så att han kan utföra sitt verk, genom oss.

Jesus har uppstått!

Ian Thomas skriver: - Han som kallar dig till ett liv i rättfärdighet är den som med ditt bifall lever rättfärdighetens liv genom dig. Han som kallar dig att tjäna mänskligheten i dess nöd är den som med ditt bifall tjänar mänskligheten i dess nöd genom dig. Han som kallar dig att gå ut i hela världen och predika evangelium för allt skapat är den som med ditt bifall går ut i hela världen och predikar evangelium genom dig.”

Det här är en Hennessey Venom GT. (Bild visas) Det är kanske världens snabbaste produktionsbil. Den kan komma upp i en hastighet av 435 km/h. Tänk dig att du köper en sådan bil. Den har en oerhörd potential, men du startar den aldrig. Du ber dina grannar, dina vänner och din släkt om hjälp att skjuta på bilen när du ska någonstans. När de tröttnat skjuter du på själv. Snart är du utsliten. Du förstår verkligen inte vad du ska ha den här tunga bilen till. Den tar ju bara kraft. Men om du en dag skulle få för dig att vrida om nyckeln skulle den ta dig framåt i fantastisk fart. Du får vila. Motorn gör jobbet.

Det är klart att vi blir trötta om det är vi som ska stå för kraften. Ska vi ta evangeliet till hela världen i vår egen kraft så hamnar vi förmodligen snart på en intensivvårdsavdelning, eller så ger vi bara upp. Men nu säger Bibeln att Jesus är ”i oss” och vill verka genom oss med sina resurser. Och då menar Bibeln också just det. Om jag säger att jag har min fru i mitt hjärta så är det vackert sagt, och det finns sanning i det, fast det är förstås mer en poetisk verklighet än en fysisk. Men när Bibeln säger att Jesus är i dig, genom den helige Ande, så är det också så. Jesus finns i ditt liv med alla sina resurser.

Och nu, sist av allt, kommer vi till den vackra enkelheten i allt detta. Först skrev Paulus att han har blivit korsfäst och dött. Jag lyssnade till ett gammalt vittnesbörd från Richard Wurmbbrand, som satt 14 år i fängelse under den kommunistiska regimen och som torterades för sin tro. Han berättade hur han en kväll kände sig ensam och övergiven. Han hade inte tillgång till nattvarden, till gudstjänsten, till den kristna gemenskapen eller till en Bibel. Den kvällen bad han att Jesus skulle tala till honom. Han förväntade sig ett ord av uppmuntran, men det enda han fick var en fråga. Den var mycket tydlig, men framstod först också som mycket märklig: - Vad heter du? Nu visste Richard Wurmbbrand att Gud ibland ställer sådana frågor för att vi ska tänka. Adam fick frågan: - Var är du? Inte för att Gud inte visste det utan för att Adam skulle börja tänka på var han egentligen var på väg i livet. Alltså bestämde han sig för att svara. Men vad skulle han svara?

Han vågade inte svara Richard, för han visste att det fanns ett gammalt helgon som hette Richard, och kände sig ovärdig att svara Jesus med ett helgons namn. Skulle han svara: - Jag är en kristen. Men han kom ihåg att de kristna i Rom svarat så när de gick mot sitt martyrium och kände sig inte heller frimodig att ta de orden i sin mun. Skulle han svara att han var en pastor? Men en pastor är en herde som vakar över sina får dag och natt, och en sådan pastor kände han inte att han var.

Till slut faller han ner vid Jesu fötter och svarar: - Jesus, jag har inget namn. Kan jag få bära ditt?

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Och just så är det. Ska Jesus få leva i mitt liv så måste jag själv dö. Jag måste sluta med mina mantran om ”jag, mig och mitt”. Jag måste göra upp med min självupptagenhet. Jag måste börja bära Jesu namn och bli beroende av honom. Detta är det första. Jag är död.

Det kanske verkar som en mycket märklig tanke detta, men den är verkligen helt biblisk, Rom 6:11: ”Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud.” Alltså säger jag till Gud: - Utan dig kan jag ingenting göra.

För det andra ber jag att Guds Ande ska fylla mig. Jag tackar Gud för att Jesus bor i mitt liv och vill göra det han kan genom mig. Det är här 1 Thess 5:17 kommer in i bilden: ”be ständigt”. D.v.s. be i varje situation och inför varje möte med en människa eller omständighet.

Be: - Jesus, du bor i mig. Verka nu genom mig.

Vi tar ett konkret exempel. Tänk på en människa du inte klarar av att älska. Den människan är kanske inte särskilt älskvärd. Hon eller han är kanske tvär och vass och elak. Så du säger: - Jesus, jag kan inte älska henne. Men å andra sidan är jag död. Jag vet bara en som kan älska henne och det är du. Så nu, när jag möter henne: - Jesus, älska henne genom mig. Lev ut ditt tålmod genom mig. Förlåt henne genom mig. För nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig.

Jesus i oss är en oerhörd sanning! Det finns så mycket att säga om det här. Det finns så mycket kvar att upptäcka. Men här finns också en så vacker enkelhet.

Du kan inte BLI en kristen utan Jesus.

Du kan inte heller VARA en kristen utan Jesus.

Jag ska nu gå in för landning. Och jag gör det genom att ge dig en liten handlingsplan för din fortsatte upptäcksfärd in i hemligheten med att Kristus nu är ”i dig”.

Så här sa Jesus om hur han gjort sig beroende av Gud och just därför också kan leva ut Guds kraft och närvaro i sin tjänst, Joh 14:10: ”Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar.”

Så levde Jesus ut ett exempel på vad ett liv som är helt överlåtet till Gud är. Om vi nu följer Jesu exempel blir också detta möjligt, Joh 14:12: ”Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större.”

Vi drabbas av svindel inför dessa ord, inte sant? Vi tänker först att vi måste läst fel, eftersom vi ju vet vad Jesus gjorde. Men nyckeln till allt ligger i hans ord om att liksom han var i Fadern och Fadern var i honom så är vi nu i Jesus och Jesus är i oss.

Med dessa ord från Jesus, Joh 14:20: ”Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er.” kan vi nu alltså formulera en egen variant av Joh 14:10: ”Tror du inte att jag är i Kristus och Kristus i mig? De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Kristus är i mig och utför sina gärningar.”

Jesus är på vår sida. På vår insida!

Tror du inte att en kristenhet i kris skulle behöva en uppenbarelse av vad den här versen betyder?

Vi tror på att Jesus är på vår sida, men tror vi verkligen också på att Jesus är på vår INSIDA?

Jag äter varje dag viktiga mediciner för mitt hjärta och mitt blodtryck. Och de hjälper bra. Så länge jag tar dem. Men ibland glömmar jag att ta dem. Dessa dagar blir jag trött. Medicinerna är förstås precis lika bra och verkningsfulla dessa dagar. Men de hjälper mig inte för de är inte i mig.

Kristus MED mig förändrar mina förutsättningar. Kristus med mig påverkar min omgivning, styrkeförhållanden mellan möjligheter och problem o.s.v. Men Kristus I mig förvandlar mitt liv.

Så hur kan vi upptäcka mer av vad detta innebär?

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Jag tror att en del av er kan vara lika förvirrade i slutet av det här studiet som jag var ett antal dagar förra veckan. Jag tror att den här undervisningen är som en god smörgåstårta. Den måste få sätta sig. Den måste få vattna igenom. Den behöver få sin tid i bön och reflektion. Men faktum är att när du väl börjar se detta mysterium i Guds ljus så finns det här en så befriande enkelhet.

Jag har tre punkter för hur jag själv kommer att gå vidare i mitt sökande och upptäckande.

1. Jag tänker be Gud om mer uppenbarelse över detta.
2. Jag har beställt några bra böcker som jag ska läsa.
3. Men sist av allt är jag ju en lärjunge, inte bara en student. Och en lärjunge lär sig genom att sätta sin tro i rörelse och praktisera den.

Jag har börjat göra några små försök. Och då blir det så intressant! Jag tar några exempel:

I tisdags satt jag i ett intressant studium på eftermiddagen. Det var ett förberedande studium inför kvällens föredrag. Jag läste om att vi är i Kristus och jag kunde inte släppa de sidor jag läste... men jag var tvungen. Jag var tvungen... för jag skulle till ännu ett av alla dessa sammanträden. Men då tänkte jag: Nu ska jag praktisera. Jag var så trött och inte alls inspirerad för de samtal jag nu skulle ägna resten eftermiddagen åt. Men jag sa till mig själv: - Lyssna nu Micael. Du är död, inte sant? Det handlar inte om dig längre. Och så bad jag att Jesus skulle leva genom mig. Jag bad honom att se ut genom mina ögon när jag nu skulle möta de andra styrelseledamöterna. Jag bad honom att bekräfta dem genom att ta deras händer genom mitt handslag... o.s.v. Och vet du... det blev så helt annorlunda alltihop mot hur det hade varit om jag snubblat in genom dörren, trött och tom.

I onsdags satt jag i bilen på väg hem från en bönestund i Lutherska missionskyrkan. Vi hade bett för våra lidande syskon i Syrien och Irak. Då sa jag till Jesus: - Nu vill jag praktisera igen. Kan inte du köra bilen? (Maria blev lite rädd när jag berättade det, men jag lugnade henne. Det betydde inte att jag blundade och lämnade ratten, men jag bad honom att leva ut sitt tålmod och sin vänlighet i min bilkörning.) Ganska snart kom vi till en rondell. Det är något med rondeller som tar fram det värsta i människan. – Släng dig ur vägen och helst in i väggen. Här kommer jag... eller hur? Och genast stötte jag på just en sådan bilförare som tyckte att jag borde upplösas i tomma intet... Rondeller är en prövning för tron och helgelsen. Men jag sa till mig själv: - Micael, du är död. Men Jesus lever i dig. Och jag sa till Jesus: - Hade det varit jag som kört Jesus då hade jag blivit arg. Men nu är det du som kör så var så god att visa allt ditt tålmod och all din vänlighet genom mig. Och då gjorde han det.

Nu utmanar jag dig att själv börja praktisera detta. För det finns en fantastisk kraft för oss att upptäcka här. Men, och detta är viktigt, det här är inte bara ett tankeknep. Du kommer inte att lyckas bara för att du tänker att Jesus bor i dag. Han måste också verkligen också få göra det. Så hur kan han få allt större utrymme i oss. Det här tror jag är en möjlig väg till detta. Tre enkla steg, sist av allt:

1. - Låt er uppfyllas av Ande, skriver Paulus i Ef 5:18. Alltså börjar du varje dag med att be om att Guds Ande ska fylla dig, innan du möter ruschen, kraven och alla människor.

2. Påminn dig om att du är död. Gör dig helt beroende av Gud. Tänk: - En död kan inte åka Vasaloppet. Och jag kan inte tjäna Gud i min egen kraft. Det är dömt att misslyckas. Så kapitulerar du och erkänner: - Jesus, utan dig kan jag ingenting göra.

3. Därefter tackar du Jesus för att han finns i ditt liv. Be ständigt, skriver Paulus. Han menar att vi inte bara ska be ibland utan att vi ska leva genom bönen, d.v.s. tala med Gud om allt och hela tiden.

Alltså ber vi att Jesus i oss ska älska, verka, göra under, förlåta, vara vänlig, se ut genom våra ögon när vi möter en medmänniska, använda våra händer för att hjälpa och beröra, och så vidare.

Detta är den sköna enkelheten. Detta är det kristna livet.

Du behöver aldrig mer vara ensam, för Kristus är i dig.

Du behöver inte mer vara rädd, för Kristus i är dig.

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Du är inte längre begränsad till vad du själv kan eller inte kan, för Kristus är i dig.

Du har ett hopp, för Kristus är i dig. Detta är, enligt Kol 1:27 ”härlighetens hopp”. D.v.s. att Jesus finns i oss nu är vårt framtidshopp. Finns han hos oss nu så ska han alltid finnas hos oss. Ingen kan ta dig bort från honom för han finns i dig. Och aldrig någonsin kan du dö för Kristus kan inte dö. Ja faktiskt är det så att om han finns i dig nu så har ditt eviga liv redan börjat.

Tredje kvällen: **Kristus genom oss**

Den fula ankungen

Jag berättade i vår gudstjänst i söndags hur jag vaknade upp i fredags... Fredag är nästan alltid en dag som jag viker åt att söka Gud och förbereda mig inför helgen. Jag vaknade upp i fredags med H C Andersens saga om den fula ankungen inom mig. Kommer du ihåg ankungen som alla tyckte var så grå och ful? Han flydde hemifrån men ratades av änderna för att han inte såg ut som dem, av hönan för att han inte kunde kackla och av katten för att han inte kunde spinna. Han lyckades övervintra och hamnar mitt i en flock med svanar. Övertygad om att han skulle ratas än en gång sänkte han sitt huvud i skam och såg sin spegelbild i vattenytan. Men där fanns inte längre någon ful ankunge, utan en vacker ung svan. Det blev en upptäckt som hjälpte honom till rätta, förvandlade hans liv och gav honom en ny tillhörighet.

Jag påstod också i min predikan att det sätt vi ser på oss själva kommer att ha en väldigt stor inverkan på hur vi känner, tänker och handlar. Det kommer att påverka våra relationer, vår tillhörighet och vår roll i olika grupper. Det sätt vi ser på oss själva blir de glasögon som påverkar hur vi ser på mycket annat också. Håller du med om det?

Jag ska snart återknyta till det här.

Den här hösten har varit märklig på ett sätt. Den har haft ett alldeles eget tema. Det har nästan inte spelat någon roll vad det har varit för sammanhang jag har predikat eller undervisat i. Varje gång jag har satt mig ner för att förbereda mig så är det som att jag fått börja där jag slutade sist. Det har varit som att en och samma stafettpinne har överlämnats från samling till samling.

Jag tror att allt detta på något sätt har att göra med att jag börjat be en bön, Ef 1:17-18, Svenska folkbibeln: ”Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får en rätt kunskap om honom. Jag ber att era hjärtan skall upplysas, så att ni förstår vilket hopp han har kallat er till och hur rikt på härlighet hans arv är bland de heliga, och hur oerhört stor hans makt är i oss som tror, därför att hans väldiga kraft är verksam.”

Bönen är en bön om att vi både ska förstå vem Jesus är och vem han är i oss.

Låt mig försöka rekonstruera en del av denna här resan:

Vi i Kristus

Vi kan då börja med den första kväll då vi hade Bibelskola i höst. Jag hade upplevt att jag skulle sätta tre rubriker över tre kvällar. Varje kväll kunde stå för sig själv, men det var verkligen också tre rubriker som hörde ihop, för de handlade alla om den förvandling som sker i en människas liv när hon blir en kristen.

Först ville jag tala över: ”Vi är i Kristus”. Sedan ville jag fortsätta med rubriken: ”Kristus är i oss” och sist av allt, och dit har vi alltså kommit nu: ”Kristus genom oss”.

”Vi i Kristus.” Vad betyder det? Det där ett så viktigt uttryck i vår Bibel. Så här skriver Paulus i 2 Kor 5:17: ”Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.”

Paulus använder orden ”i Kristus” eller ”i honom” eller ”genom Kristus”, som allt är ett och samma begrepp över 200 gånger. Någon hade räknat och påstod att Paulus gör det hela 216 gånger.

Om någon nu säger något till dig 216 gånger så betyder det att han eller hon tycker att detta är viktigt, och att han eller hon vill att du inte glömmer det.

För ”i Kristus” är den kristna identiteten. Dessa ord anger hur vi borde se på oss själva. Och när vi gör det kommer det att alltmer förvandla oss.

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

Att komma till tro och bli medlem i en kristen församling är inte bara ett nytt intresse eller att delta i en föreningsverksamhet i största allmänhet. Nej, det är en fullständig revolution av en människas liv att bli frälst.

Så, om jag nu får komma tillbaka till den där ankungen som upptäcker att den aldrig funnit sig till ro, eller hittat sin plats i livet, förrän den dag han ser sanningen om vem han verkligen är, så skulle jag säga att just detta också kan vara vårt problem. Du kanske är en kristen. Ändå finner du ingen glädje eller frid. Kanske beror det då på att du – så att säga - fortfarande tror att du är en anka. Men du är en svan. D.v.s. du är en kristen. Och det betyder att Gud gjort något helt nytt i ditt liv. Så nu vill Gud hjälpa dig att förstå vem du är, så att du inte fortsätter att tänka på dig själv som en förlorare.

Och när Paulus ska skriva om det så säger han att du är i Kristus. Nu kan vi inte ta om allt vi sa den där första kvällen, men kort: Det betyder att det som är sant om Jesus blivit sant om dig. När Gud ser på dig så är det som om han såg Jesus själv, för du är i honom. Gud ser inte dina gamla misslyckanden. De är borta. Nu ser han istället Jesu renhet och trofasthet. Och ju mer du själv lär dig att spegla dig i den bilden desto mer rätas du upp som människa. Du måste inte förverkliga dig själv, bli perfekt och lyckad... Gud har redan lyckats med dig. Nu får du vila hos Gud.

Att vara ett fruktträd

Sedan var det dags för vårt gemenskapsläger i september. Det hade ett tema. Det skulle handla om att bära frukt. Jag hade då ansvar för två studietillfällen. Det första handlade om att ha sina rötter i Gud. Det andra handlade om hur gemenskapen med Jesus gör någonting med oss. Den gemenskapen förändrar oss. Den gör att vi börjar bära en ny sorts frukt i våra liv. Ett grundord för detta var Joh 15:5: ”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra.”

Får du tag på det här? Du kan inte bära frukt själv. Det är vad Jesus säger. Allt det där du borde. Allt du vill göra. Allt det där du vill vara. Du klarar inte av allt. Du klarar inte av att lyfta dig själv i håret. Om du försöker så gör det bara ont. Ska du lyftas måste någon annan göra det.

Och lyssna nu: Ska du kunna leva för Jesus... så kommer du att behöva Jesus. Du kan kämpa hela livet utan att lyckas. Eller så kan du – som Jesus säger det – förbli i honom.

Vad tror du att det betyder att ”förbli i honom”?

För det första så hör du att det handlar om någonting mer än att uppleva Jesus. Vi kan försöka leva på upplevelser. De är förstås viktiga. Men de räcker inte. Vi måste förbli i Jesus. Det räcker inte att jag upplever Jesus väldigt starkt när jag kanske är ung om jag inte fortsätter att leva med honom varje dag, hela mitt liv. Jag måste ”förbli” i Jesus. Så det är mitt råd. Upplev så mycket du kan, men framförallt: - Förbli i Jesus.

Vad händer då? Jo då blir vi som en gren i ett äppelträd. Det producerar frukt. Varför? För att det sitter fast i stammen som bärs upp av en rot. Roten tar upp näring från jorden och transporterar livet genom grenen så att den bär frukt. Och hela poängen med den här liknelsen är att om du förblir hos Jesus; om du umgås med honom; om han är din vän; om du läser hans ord, lovsjunger Gud och ber, så kommer Guds liv att flöda genom dig, så att du förvandlas, kanske utan att du ens tänker på det.

Vägen till Rom

Efter gemenskapsläget var det dags för oss att börja läsa från Romarbrevet i våra gudstjänster. Romarbrevet är ett fantastiskt brev. Det brevet har förändrat världshistorien. Det har hjälpt miljontals människor till tro och det har varit en tändande gnista för stora reformationer. Det var t.ex. Romarbrevet som Luther läste. Han kämpade så, men fick ingen frid med Gud. Han var övertygad om att Gud var arg på honom fram till dess han en dag läste Rom 1:17 där det står att Gud

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

har uppenbarat en annan slags rättfärdighet, nämligen en som är en gåva från Gud. D.v.s. du kan inte rädda dig själv, hur bra du än försöker vara. Men nu har Jesus gjort det åt dig, så att du kan få ta emot allt... förlåtelse, frid med Gud, ett hopp för evigheten... alltihop som en gåva från Gud.

I Romarbrevet fick vi läsa om hur omöjligt det är för oss att göra oss själva levande. Alla religioner är dömda att misslyckas, för de bygger alla på lagen om sådd och skörd, d.v.s. på tron att du en dag får vad du förtjänar. – Gör så här, säger den ena religionen. Nej, gör så här, säger den andra. Gud är så här säger en religion. Nej, det finns många gudar säger en annan. Nej, du är själv gud säger en tredje. Och kvar står en förvirrad och förtvivlad mänsklighet som gör och gör och gör, men som aldrig räcker till och aldrig räcker fram till dessa gudar.

- Ge upp säger Paulus. Det är kört. Varför? Vi har alla syndat för vi är alla syndare. Vad betyder det? Det betyder att det inte räcker för oss att veta vad som är rätt för att vi ska göra det som är rätt. Ingen av oss har kraft att klara av allt.

Bibeln säger att vi syndade. Vi gick vilse. Vi visste inte vem Gud var eller hur vi skulle leva. Så Gud gav oss sin lag. Där berättade Gud hur ett perfekt liv ser ut. Vad hände då? Började människor leva perfekta liv? Nej, de fortsatte att synda, vara själviska, föra krig, roffa åt sig...

Var det något fel på lagen?

Nej, inte är det väl fel på lagen när tjuven stjälar? Det är bra att den finns. Lagen förhindrar kaos och anarki. Men den förvandlar inte tjuvens hjärta. Så fast vi hade Guds lag fortsatte vi att vända Gud ryggen, men lyssna nu till Rom 8:3: ”Det som lagen inte kunde göra, eftersom den kom till korta inför vår köttsliga natur, det gjorde Gud. Då han lät sin egen son bli lik en syndfull människa och sände honom som ett syndoffer, dömde han synden i människan.” Eller som Svenska folkbibeln översätter: ”Det som var omöjligt... det gjorde Gud.”

FÖR oss, men också I oss

Men lyssna nu, väldigt noga: Frälsningen är inte bara något Gud gör FÖR dig. Den är också något Gud gör I dig. Och det handlade också Romarbrevet om. Förra söndagen läste jag t.ex. Rom 6:4: ”Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.”

Det här handlade om varför dopet är så viktigt i den kristna tron. Gud gör någon med oss i dopet. Paulus säger att vi får begrava vår gamla människa när vi döps. D.v.s. vi får begrava allt som var svårt och nedbrytande i livet utan Jesus, för att börja om igen.

Nu kunde man säga väldigt mycket om det här. För vilken befrielse är inte detta? Den gamla Micael är begravd. Det var det den där versen från 2 Kor 5:17 handlade om: ”Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.”

Något nytt har kommit? Vad då? Vad är det som har kommit? Jo, det skrev ju Paulus om här i Rom 6: ”Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.”

När du ger ditt liv till Gud ger Gud sitt liv till dig. Det händer någonting makalöst fantastiskt i ditt liv när du blir en kristen. Jesus kallar det t.ex. för att bli född på nytt. Och här skriver Paulus att Jesus liksom uppstår i ditt liv. Hans liv kommer in i ditt liv.

Och när vi nu var här i vår resa genom Romarbrevet inbjöd vi till ännu en bibelskolekväll där temat var just: ”Kristus i oss”, och den kvällen handlade om detta, nämligen att Jesus nu är i oss. Inte bara som en slags poetisk tanke som när jag säger att jag har min fru eller mina barn i mitt hjärta. Det är sant. Men det är en poetisk verklighet, inte en fysisk. Men när Jesus säger att han finns i våra liv så

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

menar han det som en verklig verklighet. Och återigen var vi tillbaka i den där texten vi läste på vårt gemenskapsläger, Joh 15:4: ”Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er.”

Hörde du? Jesus säger att om vi är i honom så är han i oss. Och har vi inte sett detta än så liknar vi nog den fula ankungen som kämpar med förkastelse och utanförskap för att han inte förstått vem han är. Och då kan vi förstås inte heller leva ut vår kristendom som vi skulle.

Det är därför Paulus skriver till kyrkan i Korinth, där man levde i synd och kompromiss och frågar, 1 Kor 3:16: ”Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er?” Detta är bara ett annat sätt att uttrycka samma sak. Vi är Guds tempel. Gud finns inom oss, just nu.

Kristus GENOM oss

Och nu när vi sett det, då måste jag sist av allt säga något om att Jesus också vill leva GENOM oss.

För lyssna vad Jesus säger i Joh 14:12: ”Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern.”

Jesus vill alltså inte bara att vi ska tro på det han gjorde. Han vill att vi ska GÖRA det han gjorde.

D.v.s. vi ska inte dö för världens synder och uppstå igen, för det kunde bara han göra. Men vi ska göra det han gjorde när han helade de sjuka, när han gjorde under, när han stod upp för de svaga, när han predikade evangeliet om en älskande Gud och när han konfronterade maktmissbrukare... och vad han nu gjorde för övrigt.

Han säger t.o.m. att vi ska göra större ting, för att han går till Fadern. D.v.s. om Jesus stannat kvar på jorden hade det fortsatt att ske under omkring Jesus. Men nu går Jesus till Gud och sänder sin helige Ande över oss så att hans liv kan vara i oss. Och då kan det ske ännu fler under, GENOM våra liv.

Men det är väl omöjligt? Ja, det är omöjligt. För dig. Men kom nu ihåg vad Paulus skrev: - Du är ju död. Och nu bor Jesus i dig. Och det kräver ett nytt sätt att tänka. Du kan inte längre tänka: Jag kan inte detta. Jag vågar inte. Jag kan inte bota de sjuka. Jag har inget att säga till den som sörjer. Nu måste du istället tänka: - Jesus bor i mig. Och han kan allt. Och det är bara därför – det kan jag lova dig – som Paulus vågar skriva i Fil 4:13: ”Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft.”

Ibland ber vi om mer av Jesus. Det är en fin bön. Fast egentligen har väl ändå Jesus gett hela sig själv? Egentligen borde vi kanske be om hjälp att ge mer av oss själva till Jesus. Inte så mycket att vi ska få mer av Jesus alltså, som att Jesus skulle få mer av oss. Vi behöver liksom flytta på oss själva så att vi inte står där och tänker på ”jag och mig” hela tiden. – Jag kan inte. Jag anser. Jag vågar inte...

Vi får istället ta ett steg åt sidan.

För du kanske tänker och känner: - Jag kan inte detta. Men nu tar du ett steg åt sidan och säger: - Men Jesus, du bor i mig. Älska genom mig den jag inte kan älska. Förlåt genom mig när jag inte kan förlåta. Gör under genom mig och tala genom mig och se ut genom mina ögon när jag möter den som behöver bli sedd. Det är Jesus GENOM oss, och det är ett helt annat äventyr.

Betyder det här att din personlighet utplånas? Nej, det gör det inte. Gud använde Paulus när han skrev. Den helige Ande talade genom alla Bibelns författare. Och ändå ser vi att de fick skriva på sitt eget sätt. Vi ser deras personlighet, erfarenheter och talanger färga deras skrifter. Vi ser att Amos är herde, att Paulus är rabbin och att David älskar poesi. Gud gläder sig över dem och använder dem. Men det de förmedlar är i djupet från Gud. Gud talar genom dem.

Jag ska avsluta med att läsa en bibelvers till och sist av allt ge dig en liten illustration.

Först bibelversen... När man väl sett den här bilden om hur Gud lever i oss och vill verka genom oss, då är det många bibelverser som börjar kvittra som fåglarna i träden en underbar vårdag i början av maj. Ja, det tycks som om hela Bibeln börjar sjunga. Men jag väljer bara en vers. Fast den bibelversen är verkligen underbar. Den fångar på ett sätt hela den kristna människans inre förvandling i några få

”Vi i Kristus, Kristus i oss och Kristus genom oss”

Öppna Bibelskolan, Korskyrkan Borås, hösten 2014, Micael Nilsson

ord. Jag använder Svenska folkbibeln som jag tycker är lite tydligare här, 2 Kor 2:14: ”...vi tackar Gud, som alltid för oss fram i Kristi segertåg och genom oss överallt sprider sin kunskaps väldoft.”

Jag ska sist av allt, en enkel illustration som får sammanfatta allt vi nu har läst: Här är min handske. Om jag säger att den ska ta upp den här boken så kan den inte det. Om jag så förklarar många timmar hur det ska gå till så kan den ändå inte göra som jag säger, för handsken är död. Men det finns ett sätt att få den att röra på sig. Om jag sticker min hand i handsken... Om jag ger den mitt liv, så kan jag få den att lyfta boken. Och så blir detta en enkel illustration av ett Guds under. Du kan inte vara allt du borde. Du är en människa. Men Gud har en lösning. Han låter sitt liv födas in i ditt liv. Och med hans liv i ditt liv kan han verka genom dig.